

no serà pas!

Fa alguns dies tinguérem l'honor de saludar en el local de l'Unió Sportiva a l'ex-davanter-centre P.r. El xicot abillant un democràtic trajo de mecànic i amb la seva clàssica mitja rialleta ens digué que volia treballar a Figueres i si fos necessari encara podria prestar ajuda a l'Unió. Algun mal intencionat, per posar amb «l'ai al cor» a en R.v.r. féu córrer que es quedaria d'entrenador.

Nosaltres quasi bé podríem assegurar que no, i no és pas que no reconeguem condicions a en P.r., no. Però la directiva del club davant els darrers brillants resultats del seu primer equip, voleu que proposi un canvi d'entrenadors. I ara!

contes breus

Un estimulant

Us volem contar una història jueva.

Va passar per allà l'any 34, després de la sublevació dels romans en el mar del Nord.

El nostre home, un jueu de marca, es deia o es feia dir—puix no cal fiar-se dels jueus—Rubinat Esgarrat Senseatxa.

Era un vertader jueu. Cara coberta de pel, una barba acabada en punta i un bigoti làs. Un nas molt punxagut, uns ulls rodons de gallina, coberts amb unes ulleres sense vidres, i en el cap quatre cabells escampats de porc senglar.

Com a bon jueu era avar. Feia de sabater.

Un dia d'estiu, després de 17 hores de no haver menjat res, va decidir fer-se un ou ferrat.

Encengué uns quants encenalls, preparà la

paella hi deixà anar unes gotes d'oli pudent, i es posà a remenar l'ou. Quan l'oli ja era roent, i al moment precis que deixava anar l'ou a la paella, se li abocà un pot de pega que tenia en una lleixa al cim dels fogons, amb tant mala pata que tota la pega anà dins la paella, pero com que calia aprofitar-ho, el pòbre Rubinat acabà com pogué de fer la truita, que ja podeu pensar com va sortir.

Era del tot impossible provar de menjar aquella porqueria, però els jueus totes se les pensen, i perquè se li obrís l'apetit, ell que si, baixa al celler i treu una ampolla de vi de la bota més vella que hi tenia.

Un vi vertaderament de dir misses.

Preparà la taula, hi posà la truita (?) en un plat, i la ampolla del vi en un got.

Començà la comèdia:

Mira, Rubinat, si ets bon minyó i et menges aquesta truita et guanyaràs un tragueta de vi.

D'un cop de ganivet trencà part de la truita i agafant-la amb els dits se l'empassà.

Tot seguint agafà l'ampolla i abocà un ratxet de vi al got, però veient que n'hi havia poc no el begué, i repetí la mateixa història, empassant-se poc a poquet tota la truita, lo que feu que en acabar, el got estigués quasi ple de l'olorós vi.

Allavors el nostre jueu, amb tota cura l'agafà, se'l mirà i el tornà a l'ampolla, tot diguent-se:

Potser si, que pensaves veure't el ganàpial més que ganàpial ara ja t'has menjat la truita, i si et bebbessis el vi serien dos coses que faries malbé i es preferible conservar-ho per un altre dia.

I tot amatent tornà a la bota del recó, el cobejat líquit.

Si aixó no hagués passat a un jueu no voldríem creure-ho, però aixís i tot ho posem en quarantena.

correspondència

Pepet Ullviu.—Vostè fa quedar malament el seu cognom.

Miquel Sacs.—Abans d'escriure s'ha d'aprendre de llegir. Vostè ens fa l'efecte que és analfabet.

J. P. R.—Arreglat l'aprofitarem.

Una morena.—Nena, és molt atrevida! Si ho repeteix ho diré al seu pare.

K. K.—Els originals que ens va remetre han anat on diuen les seves inicials.

Joan Blanc.—Vos no recordeu que encara dura el llapis vermell.

Ka're.—Aneu bé, us asseguro que dintre poc arribareu a Salt.

Soller.—Que sigui per molts anys.

Migrat.—No ho tenia pas de signar, ja ho hem conegut.

Un de casa.—Vostè ens confon amb «La Galeria». Va al cove de dret.

Quelus.—No perdi el temps escrivint; llegeixi els contes de «La Cenicienta». En treurà més profit.

Viver.—Molt bé; anirà en el proper número.

solucions a les endevinalles i semblances:

I.—Amb què la filla d'aquell pagès

...primfla i se'n vá...

i el nostre conseller

...fla prim i es queda...

...per a parlar

de les aigües.

(Aquest xisto és especial per a guarir refredats, mals d'ermilla, olles foradades, peixos amb pebre i altres malalties semblants).

II.—Amb què és un gran-airo.

(Sr. Monell dispensi si no n'hi hem pogut oferir un de millor. La intenció ja és bona).

III.—Amb què Santa Maria per ací i Santa Maria per allà.

IV.—Un del carrer de la Rutlla. Perquè sempre Abenza. (Dintre 8 dies et passarem a cobrar el rebut).

Impremta Vda. J. VILA.—Lasauca, 18.—Figueres